

holdenhed under henvisning til, at de højerelønnede får skattelettelse. En sådan sammenkædning vil udhule reallønnen for lavtlønnede og for dem med lavere mellemindkomster.

Nogle vil argumentere for, at pengene i stedet burde anvendes til skattelettelse for dem, der har de allerlaveste indkomster, og at det ud fra en ren fordelingspolitisk betragtning ville være endnu mere retfærdigt. Det argument vil altid og i enhver situation være gældende.

Konsekvensen af at lade dette argument overtrumpe alle andre argumenter vil dog være, at vi aldrig kan blive i stand til at gennemføre et tiltrængt løft af 6 pct.-skattens bundfradrag.

For Socialdemokratiet er hovedspørgsmålet derfor, om det er rimeligt, at de fleste faglærte og mange ufaglærte pålægges en ekstraskat af den sidste del af deres løn, som skattesystemet er indrettet i dag. Bundfradragshøjelsen betyder nemlig kun, at almindelige mellemindkomster kommer til at betale samme procent i skat af den sidst tjente krone, som grupper med lidt lavere indkomster betaler.

Netop det fordelingspolitiske argument gør dog, at Socialdemokratiet lægger afgørende vægt på, at ingen del af den finansiering, som skal skaffes, må komme fra grupper med lavindkomster eller lave mellemindkomster.

Under de forudsætninger, som er indeholdt i beslutningsforslaget, er den foreslåede skatteomlægning en helt igennem fornuftig ændring af skattesystemet.

Lettelserne tilfalder mellemindkomstgrupperne, som typisk har små formuer, et beskedent privatforbrug og en høj skat.

Mange børnefamilier samt yngre familier i øvrigt med store boligudgifter og stor studiegæld befinder sig i denne gruppe.

Socialdemokratiets forslag er en klar forbedring af det nuværende skattesystem – også fordelingspolitisk.

Provenuskøn

Fuldt gennemført skønnes forslaget om at løfte bundfradraget for 6 pct.-skatten til ca. 300.000 kr. og en samtidig afskaffelse af de eksisterende overførselsregler at medføre et provenutab på ca. 5 mia. kr.

Heroverfor står, at beslutningsforslaget anviser nye indtægter på 6-8 mia. kr. En overdækning er nødvendig for at sikre forbrugsneutralitet. Nogle af de anviste finansieringsforslag har en mindre forbrugsbegrænsende virkning end den forbrugsudvidelse, som vil være en følge af lempelsen af 6

pct.-skatten. Enkelte af de fremsatte finansieringsforslag medfører dog en større forbrugsbegrænsning, end det fremgår af de angivne provenuskøn.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte punkter

Ad pkt. 1.

Beskatning af kursgevinster m.v.

De eksisterende skatteregler åbner mulighed for omfattende skatteundvigelse. Det har i praksis vist sig umuligt at administrere en »firkantet« opdeling af hovedaktionærer og mindretalsaktionærer. Mange hovedaktionærer har formået at opbygge konstruktioner, som i lovens forstand bringer dem ind under mindretalsaktionærers skattefrihed af aktieavancer. Herudover kan det være svært at se den saglige begrundelse for, at mindretalsaktionærer med store aktieposter opnår fuldstændig skattefrihed for aktieavancer efter 3 års ejertid.

Derfor har Socialdemokratiet flere gange fremsat lovforslag om ændret beskatning af fortjenester ved afståelse af aktier m.v., senest ved lovforslag nr. L 88 i folketingssamlingen 1986-87 (1. samling).

Som det fremgik af L 88, bør der indføres en bagatelgrænse, som friholder småaktionærer og ejere af mindre poster af investeringsbeviser for avancebeskatning ved salg. Fastsættes en sådan bagatelgrænse til årlige salg af op til 25.000-30.000 kr. aktier/investeringsbeviser, vil det betyde, at langt hovedparten af skatteyderne vil blive friholdt for den foreslåede beskatning. Derimod vil de provenumæssige konsekvenser af en sådan bagatelgrænse være meget beskedne, hvorimod de administrative lettelse vil være meget store.

En ændret lovgivning af aktieavancer kan stort set tage sit udgangspunkt i lovforslag L 88, idet der dog bør tages hensyn til en række forhold, som har ændret sig efterfølgende.

Selskabsskatten er nedsat til 40 pct. fra og med indkomståret 1990.

Der praktiseres en omfattende og systematisk tømning af selskabernes formuer til skade for den fremtidige erhvervsaktivitet. For at imødegå den form for spekulation, som tømmer erhvervsvirksomhederne for egenkapital og dermed gør dem særdeles sårbare, fremsatte Socialdemokratiet lovforslag nr. L 181 om likvidationsprovenu i folketingsåret 1987-88. Også dette forslag bør være en del af udgangspunktet for den ændrede lovgivning.

Målsætningen med den ændrede beskatning må være en lempelig skattemæssig behandling, så lang tid der investeres og skabes arbejdspladser. Derimod er det uacceptabelt, at skattereglerne tilskynder til, at